

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.4526

Dosar nr.12/64/2008

Ședința publică de la 4 X 2008

Președinte:	X	- judecător
	X	- J adecător
	X	- J adecător
	X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. X S.R.L. X împotriva sentinței civile nr. X/F din 24 X 2008 a Curții de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat: recurenta - reclamantă S.C. X S.R.L. X prin consilierul juridic X, intimata - pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția General; de Soluționare a Contestațiilor prin consilierul juridic X și intimata - pârâtă Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională Vamală X, prin consilierul juridic X.

Procedura completă.

Recurenta - reclamantă S.C. X S.R.L. X prin reprezentantul acesteia a susținut recursul declarat, solicitând admiterea acestuia, modificarea hotărârii atacate și în fond, admiterea contestației formulata de reclamantă.

Consilierul juridic X pentru intimata Agenția Națională de Administrare Fisca.ă a pus concluzii de respingere a recursului, ca nefondat.

Concluzii de respingere a recursului ca nefor dat a pus și reprezentanta Autorității Naționale a Vămilelor, considerând că sentința atacată este temeinică și legală.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată turnătoarele: Reclamanta S.C. X S.R.L. X a formulat contestație împotriva deciziei nr. X din 2 X 2007 a Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, solicitam: anularea sumelor stabilite în sarcina sa cu titlu de taxe și majorări de întârziere aferente acestora.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că în cursul anului 2003 cu declarațiile vamale de import nr. X/31 mai 2003, nr.X/2 iunie 2003, nr.X/6 iunie 2003, nr. X/6 iunie 2003, nr. X/21 iulie 2003, nr. X/22 iulie 2003, nr. X/1 octombrie 2003, nr. X/1 octombrie 2003 și nr. X/2003 a importat în temeiul Legii nr. 163/1998, pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere - Program de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Olandei, o serie de bunuri, utilaje și instalații necesare creșterii efectivelor de porcine.

A mai arătat că potrivit art. 7 din acest act normativ „bunurile importate în cadrul Programului de cooperare economică dintre Guvernul României și Guvernul Olandei, vor fi scutite de plata taxelor vamale, a T.V.A.- ului sau a altor taxe convenite bugetului de stat”.

Curtea de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă nr. 58/F din 24 aprilie 2008 a respins acțiunea formulată de reclamantă, reținând că aceasta avea obligația să folosească bunurile importate potrivit destinației acestora, în termen de un an de

la data importului, în caz contrar să restituie aceste bunuri expeditorului inițial sau să le distrugă sub control vamal, potrivit art. 394 alin. 3 din H.G. nr. 1114/2001, în caz contrar fiind obligată să achite taxe vamale, TVA și majorări de întârziere.

Împotriva acestei sentințe consid erată nelegală și netemeinică a declarat recurs reclamanta S.C. X S.R.L. X.

Recurenta a susținut, în esență, că instanța de fond a omis în mod nepermis dispozițiile egale imperative cuprinse în Legea nr. 163/1998; Legea nr. 141/1997, Legea nr. 86/2006 și H.G. nr. 1114/2001, care interpretate în mod logic, ar fi condus la o altă soluție, conform dispozițiilor art. 304 pct. 8 și 9 din Codul de procedură civilă.

Recurenta a mai susținut că hotărârea pronunțată de instanța de fond este criticabilă sub aspectul interpretării și aplicării textelor de lege, în sensul că nu tine cont de situațiile strict reglementate avute în vedere de legiuitor.

Instanța de fond, în mod eronat dispune că obligarea agentului economic la plata drepturilor vamale este atrasă „ope legis” la simpla constatare a unui caz de neutilizare a unor bunuri conform destinației declarate.

În fine, s-a susținut că instanța de fond nu înțelege să facă o distincție clară între schimbarea destinației bunurilor importate cu un anumit scop și neîndeplinirea unei obligații administrative, cum este aceea de a anunța autoritatea vamală despre existența unui caz fortuit, neimputabil recurentei.

Examinând sentința atacată în raport cu actele și lucrările dosarului și cu normele legale incidente cauzei, se constată că recursul este nefondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în cele ce urmează:

În fapt, prin acțiunea introductivă de instanță, reclamanta solicită instanței anularea deciziei nr. X/2

X 2007 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și a deciziei nr. X/26 X 2007 emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor pe considerentul că beneficiază de prevederile art. 394 din H.G. nr. 1114/2001, pentru aprobarea regulamentului de aplicare a Codului Vamal, în ceea ce privește operațiunile comerciale care au făcut obiectul controlului exercitat de către organele vamale.

De asemenea, reclamanta a solicitat și anularea procesului - verbal nr.X/26 X 2007, prin care, organele vamale au constatat faptul că în termen de un an de la data importului, titularul acestor operațiuni nu a utilizat părțile de construcții pentru grajd conform destinației declarate inițial, stabilind în sarcina acesteia, diferite de drepturi vamale de import cu accesoriile aferente.

Pentru bunurile importate și pentru folosirea acestora conform destinației lor, reclamanta a beneficiat de scutire la plata taxelor vamale conform Memoradumului de înțelegere privind programul de cooperare economică, Programul PSO pentru aderare și programul MATRA dintre Guvernul României și Guvernul Olandei.

Cum reclamanta nu a respectat condițiile aferente preferințelor tarifare, încălcând prevederile art. 3; 2 lit.c din H.G. nr. 1114/2001, în mod corect organele vamale au stabilit în sarcina acesteia obligația de a achita taxe vamale, TVA precum și majorări de întârziere aferente acestora.

Tarifal vamal preferențial i-a fost acordat reclamantei în considerarea calității sale de comerciant român, astfel că așa cum corect a reținut instanța de fond, moc.til în care partenerul străin a înțeles să respecte clauzele contractuale, nu poate să influențeze în nici un fel obligațiile legale ale reclamantei, legiuitorul neprevăzând o astfel de situație.

Față de cele ce preced, se constată că în irod corect organele vamale au stabilit în sarcina reclamante: obligația de a achita taxe vamale, TVA și majorări de întârziere aferente, astfel încât recursul fiind nefondat urmează să fie

respins ca atare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de S.C. X S.R.L. X
împotriva sentinței civile nr. X/F din 24 X 2008 a Curții de Apel
X - Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință Publică, astăzi 4 decembrie 2008.

X